

УДК 657.7:330.322.015

Л. М. Яременко,

к. е. н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
Університет Григорія Сковороди в Переяславі, м. Переяслав
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-3138-3369>

І. М. Макарчук,

к. е. н., доцент, доцент кафедри фінансів,
Університет Григорія Сковороди в Переяславі, м. Переяслав
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-8434-5660>

А. О. Гавриленко,

аспірант 3-го року навчання, спеціальність 071 Облік і оподаткування,
кафедра обліку, оподаткування та бізнес-управління,
Університет Григорія Сковороди в Переяславі, м. Переяслав
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0008-1965-6751>

І. О. Івлєв,

аспірант 3-го року навчання, спеціальність 071 Облік і оподаткування,
кафедра обліку, оподаткування та бізнес-управління,
Університет Григорія Сковороди в Переяславі, м. Переяслав
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-7981-3009>

DOI: 10.32702/2306-6792.2024.3.68

ВНУТРІШНЯ ЗВІТНІСТЬ ТА ЇЇ ВИКОРИСТАННЯ ДЛЯ АНАЛІЗУ І КОНТРОЛЮ

L. Yaremenko,

PhD in Economics, Associate Professor of the Department of Management,
Grigory Skovoroda University in Pereyaslav, Pereyaslav

I. Makarchuk,

PhD in Economics, Associate Professor of the Department of Finance,
Grigory Skovoroda University in Pereyaslav, Pereyaslav

A. Havrylenko,

Graduate Student of the 3st year of Study, Specialty 071 Accounting and Taxation, Department of Accounting,
Taxation and Business Management, Grigory Skovoroda University in Pereyaslav, Pereyaslav

I. Ivliev,

Graduate Student of the 3st year of Study, Specialty 071 Accounting and Taxation, Department
of Accounting, Taxation and Business Management, Grigory Skovoroda University in Pereyaslav, Pereyaslav

INTERNAL REPORTING AND ITS USE FOR ANALYSIS AND CONTROL

У статті описано сутність, визнання та роль внутрішньої звітності в діяльності суб'єктів господарювання з метою її використання для аналізу і контролю. Визначено, що основним завданням внутрішньої звітності є задоволення потреб користувачів щодо прийняття оптимальних управлінських рішень та інформаційних потреб керівників різних рівнів управління, виявлення відхилень та недоліків у фінансово-господарській діяльності, формування важелів зворотного впливу на підконтрольні об'єкти. Доведено, що основними передумовами становлення внутрішньої звітності є бухгалтерська, фінансова та управлінська звітність. На основі проаналізованих основних визначень понять "управлінська звітність" та "внутрішня звітність" нами виділено основні ознаки внутрішньої звітності та особливості

системи управлінської звітності. Визначено, що процес формування внутрішньої звітності складається з двох важливих етапів: визначення формату внутрішньої звітності та визначення порядку формування показників внутрішньої звітності. Використання внутрішньої звітності для проведення аналізу здійснюється на основі балансу (звіту про фінансовий стан), де основними завданнями щодо складання внутрішньої звітності на основі балансу (звіту про фінансовий стан) є: управління активами і зобов'язаннями, прогнозування фінансового стану, балансування. Важливим є формування внутрішньої звітності складеної на основі балансу в поєднанні з показниками елементів Звіту про фінансові результати (звіт про сукупний дохід), а саме його елементами, такими як доходи і витрати. За даними внутрішньої звітності складеної на основі звіту про фінансові результати (звіт про сукупний дохід) можна дізнатись майже про всі аспекти діяльності суб'єкта господарювання: продуктивність праці, рівень використання виробничих засобів, трудових, матеріальних і фінансових ресурсів, собівартість реалізованої продукції, її якість, обсяг реалізації та реалізаційні ціни.

The article describes the essence, recognition and role of internal reporting in the activities of economic entities with the aim of using it for analysis and control. It was determined that the main task of internal reporting is to satisfy the needs of users regarding the adoption of optimal management decisions and the information needs of managers at different levels of management, the identification of deviations and shortcomings in financial and economic activity, the formation of levers of reverse influence on controlled objects. It has been proven that the main prerequisites for the formation of internal reporting are accounting, financial and management reporting. On the basis of the analyzed basic definitions of the terms "management reporting" and "internal reporting", we have highlighted the main features of internal reporting and features of the management reporting system. It was determined that the process of forming internal reporting consists of two important stages: determining the format of internal reporting and determining the order of forming internal reporting indicators. The use of internal reporting for analysis is carried out on the basis of the balance sheet (statement of financial position), where the main tasks for the preparation of internal reporting based on the balance sheet (report of financial position) are: asset and liability management, forecasting of the financial position, balancing. It is important to form internal reporting compiled on the basis of the balance sheet in combination with indicators of the elements of the Report on financial results (statement of total income), namely its elements, such as income and expenses. According to the internal reporting compiled on the basis of the report on financial results (report on total income), it is possible to learn about almost all aspects of the activity of the business entity: labor productivity, the level of use of production facilities, labor, material and financial resources, the cost of products sold, their quality, sales volume and sales prices.

Ключові слова: внутрішня (управлінська) звітність, управлінський облік, управлінське рішення, контролінг, прогнозування фінансового стану, балансування.

Key words: Internal (management) reporting, management accounting, management decision, controlling, forecasting of the financial state, balancing.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

В умовах поступової трансформації управлінської парадигми значної актуальності набуває питання щодо сутності, визнання та ролі внутрішньої звітності в діяльності суб'єктів господарювання з метою її використання для аналізу і контролю. Це призвело до нових вимог до бухгалтерського обліку, як основної системи інформаційного супроводу підтримки і прийняття оперативних стратегічних рішень. Розвиток сучасних інформаційних та комп'ютерних технологій призвів до виникнення нової моделі взаємовідносин між бухгалтерським персоналом та управлінським персоналом, які є необхідними для прийняття управлінських рішень.

Внутрішня звітність становить комерційну таємницю, вона не підлягає оприлюдненню, оскільки не регулюється нормативно-право-

вим забезпеченням, а її зміст, форма і терміни подання встановлюються керівником (власником) конкретного суб'єкта господарювання і залежать від специфіки діяльності суб'єкта господарювання, індивідуальних потреб керівника та вимог, які висувають внутрішні користувачі. Основним завданням внутрішньої звітності є задоволення потреб користувачів щодо прийняття оптимальних управлінських рішень та інформаційних потреб керівників різних рівнів управління. Внутрішня звітність являється важливим інструментом контролю за господарською діяльністю суб'єкта господарювання.

Застосування внутрішньої звітності у сучасних умовах функціонування суб'єктів господарювання посилює завдання, які зумовлені необхідністю забезпечити стабільний розвиток та роботу підприємства, забез-

печити безперервну його діяльність та стратегію розвитку.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Питання внутрішньої звітності, її сутність, зміст, визнання, проблеми її формування — це питання, яким приділяється незначна увага порівняно з іншими видами звітності, які розкриваються у підручниках і наукових статтях з управлінського обліку: Дворніченко О.С., Іванюта П.В., Левченко З.М., Нападівська Л.В., Бутинець Ф.Ф., Колос І.В., Нагірська К.Є., Попова А.Н., Югансон І.А. та інші.

Дослідження проблем інформаційного забезпечення внутрішньої звітності, трактування понять "внутрішня звітність" та "управлінська звітність", доцільність використання внутрішньої звітності управлінською ланкою, дані питання розкривалися у роботах вітчизняних науковців та практиків серед яких: Атамас П.Й., Брик Г.О., Ластовецький В., Валуєв Б., Прохорова Л., Бакаєв А., Гуренко Т.О., Дервянко С.І., Олійник С.О., Бутинець Ф., Голов С., Данкевич А., Колісник М., Нападівська Л., Палій В., Пушкар М. та інші.

Але і до сьогодні залишаються недослідженими питання концептуального характеру внутрішньої звітності та її ролі у системі управління суб'єкта господарювання.

МЕТА СТАТТІ

Метою даної статті є визначення сучасних підходів науковців до визначення змісту поняття внутрішня звітність та її використання для аналізу і контролю.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

В умовах інтеграції економічної системи України в Європейський простір набуває особливої актуальності питання ефективності системи менеджменту безпосередньо на вітчизняних підприємствах. Основним напрямом удосконалення діяльності підприємств є підтримання конкурентоспроможності підприємства. Обов'язком управлінського персоналу є прийняття оперативних, відповідальних та дієвих заходів щодо забезпечення безперебійної роботи підприємств в умовах інфляції та жорсткої конкуренції. Внутрішня поінформованість являється основним при прийнятті управлінських рішень, які потрібно приймати досить швидко в умовах високого ритму господарських процесів. В умовах децентралізації

**Таблиця 1. Передумови становлення
внутрішньої звітності**

Термін	Автор	Визначення
Бухгалтерська звітність	НПСБО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» [6]	Бухгалтерська звітність - звітність, що складається на підставі даних бухгалтерського обліку для задоволення потреб певних користувачів.
Фінансова звітність	НПСБО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» [6]	Фінансова звітність - бухгалтерська звітність, що містить інформацію про фінансовий стан, результати діяльності та рух грошових коштів підприємства за звітний період.
Управлінська звітність	Л. В. Нападівська [5]	Управлінська звітність – це гнучка система форм інформації, яка складається за центрами затрат і центрами відповідальності. Вона повинна відображати умови, специфіку, особливості організації виробництва та потреб управлінського персоналу.
Внутрішня звітність	Дворніченко О.С. [1]	Внутрішня бухгалтерська звітність – звітність, яку складає бухгалтер-аналітик і подає як адміністрації підприємства, так і менеджерам всіх рівнів управління. Основною метою складання звітності є надання оперативної релевантної інформації відповідно до вимог управлінського персоналу.

управління сучасна система бухгалтерського та зокрема фінансового обліку не може в повному обсязі задовольнити потреби внутрішніх та зовнішніх користувачів. Це призвело до зростання ролі внутрішньої (управлінської) звітності, основним призначенням якої є надання менеджерам необхідних даних для управління, виявлення відхилень та недоліків у фінансово-господарській діяльності, формування важелів зворотного впливу на підконтрольні об'єкти. Функціонування підприємства та його конкурентоспроможність залежить від забезпечення якісною інформацією керівної ланки управління з метою прийняття ефективних управлінських рішень.

В умовах децентралізації управління особливої актуальності набуває управлінська (внутрішня) звітність за ієрархією управління, роль якої в діяльності підприємства постійно зростає, а основним призначенням є надання інформації для цілей управління бізнесом підприємства.

Основою для формування внутрішньої звітності послужили визначення фінансової, бухгалтерської звітності, управлінської звітності, які представлені в таблиці 1.

В економічній літературі вченими наводяться наступні трактування для тієї частини бухгалтерської звітності, яка формується для надання внутрішнім користувачам з метою прийняття ефективних управлінських рішень: "управлінська звітність", "внутрішня звітність", "внутрішня бухгалтерська звітність", "внутрішньогосподарська звітність", "інтегрована управлінська звітність", "стратегічна управлінська звітність", "бухгалтерська управлінська

звітність", "внутрішньоорганізаційна управлінська звітність", "оперативна звітність", які також широко використовуються вітчизняними науковцями та практиками [2; 3; 4]. На нашу думку, всі зазначені поняття є подібними між собою, але відображають різні характерні особливості того інформаційного продукту, який надається менеджменту загалом по підприємству і в розрізі структурних підрозділів з метою інтерпретації та прийняття ефективних управлінських рішень.

З метою визначення принципів, вимог та складу звітності більшість науковців ототожнюють авторські визначення досліджуваної категорії. Думки більшості науковців зводяться до категорії управлінська звітність, визначаючи її найважливішим джерелом інформації для проведення аналізу та прийняття управлінських рішень. Одним з факторів, що сприяв формуванню управлінської звітності — удосконалення теорії і практики управлінського обліку, яке розпочалось у ХХ столітті в результаті чого управлінський облік виділено як окремий вид обліку, що сприяло остаточному розділенню функцій володіння та управління підприємством.

Поряд з поняттям "управлінська звітність" набуло широкого застосування поняття "внутрішня звітність". Поняття "внутрішня звітність" є більш новим поняттям яке з одного боку відображає властивості предмету звітності, які як правило є орієнтованими на події, що відбуваються в середині підприємства. Більшість науковців у своїх напрацюваннях зазначають, що оскільки користувачів контролінгу цікавить інформація, яка має бути орієнтована на досягнення конкретної цілі підприємства, провідна роль має належати внутрішній звітності, яка має формуватися таким чином, щоб менеджери мали змогу вчасно отримати інформацію в економічній та виправданій формі, яка б задовольняла їх потреби [9].

Проаналізувавши основні визначення понять "управлінська звітність" та "внутрішня звітність" дало нам змогу виділити основні ознаки:

1. Звітність є продуктом обліково-аналітичної системи підприємства, складається виключно для цілей управління та ґрунтується на даних бухгалтерського обліку (первинний, оперативний, поточний, узагальнюючий, аналітичний та синтетичний) вміщуючи аналітичні дані.

2. Звітність є внутрішньою, оскільки інформація у внутрішній звітності відображається як в грошовому так і натуральному вимірниках.

3. Звітність являється управлінською надаючи інформацію для оперативного, поточного та стратегічного управління з метою прийняття ефективних управлінських рішень.

4. Звітність є внутрішньогосподарською, формується не тільки в бухгалтерії, а і в інших структурних підрозділах підприємства, які фіксують, накопичують та зберігають інформацію про господарські операції і процеси.

5. Управлінська (внутрішньогосподарська) звітність являється елементом системи інформаційного забезпечення менеджменту.

6. Управлінська (внутрішньогосподарська) звітність передбачає використання спеціальних методичних прийомів щодо формування показників.

7. Інтегрована управлінська звітність визначає процес узагальнення облікової інформації та стратегію дій з метою комплексного інформаційного забезпечення зовнішніх та внутрішніх користувачів щодо процесу ефективного управління суб'єктом господарювання.

Аналізуючи позицію вітчизняних науковців (Попов А.Н., Шигун М. М., Адамов Н., Колос І.В. та інші) до звітності в системі управління, пропонуємо виділити такі особливості системи управлінської звітності:

- управлінська звітність представляє собою систему гнучкої обліково-аналітичної інформації з метою подальшого проведення контролю, аналізу, укладання бюджетів, прийняття управлінських рішень;

- може складатися як за центрами відповідальності так і по підприємству в цілому;

- може використовуватися виключно управлінським персоналом різного рівня;

- відображає умови, специфіку та особливості діяльності суб'єкта господарювання;

- формується в межах облікової політики підприємства;

- основним призначення є задоволення потреб управління та управлінського персоналу [7; 8].

Процес формування внутрішньої звітності підприємства — це кінцевий етап облікового процесу в управлінському обліку, тому внутрішня звітність містить у собі узагальнюючі підсумкові результати за звітний період після відповідної обробки управлінських даних. Внутрішня звітність може містити як кількісні так і якісні показники, що відображаються у вартісному та натуральному значенні. Таким чином, показники внутрішньої звітності відображають підсумки господарських операцій, які знайшли своє відображення в поточних записах обліку.

Внутрішня звітність підприємства складається з відповідних звітів, що узагальнюють дані про фінансовий стан, результати діяльності та зміни фінансового стану підприємства в результаті дозволяють отримати більш деталізовані дані про всю діяльність, активи і пасиви підприємства, результати діяльності суб'єкта господарювання.

Процес формування внутрішньої звітності складається з двох важливих етапів:

- визначення формату внутрішньої звітності;

- визначення порядку формування показників внутрішньої звітності.

Внутрішня звітність, яка складена за даними балансу (звіту про фінансовий стан) — це баланс активів і пасивів підприємства, сформований виключно для цілей щодо прийняття ефективних управлінських рішень. Він відрізняється від фінансової звітності тим, що складається за даними фінансового та управлінського обліку, а статті активу та пасиву балансу представлені в такому вигляді, щоб їх можна було аналізувати з точки зору оперативного і стратегічного управління підприємством. За таких обставин зберігається підхід до формування звітності з урахуванням даних фінансового обліку, однак, статті балансу (звіту про фінансовий стан) переформатовані, однак принцип рівноваги між активами і пасивами залишається непорушним.

Основні завдання щодо складання внутрішньої звітності на основі балансу (звіту про фінансовий стан):

1. Управління активами і зобов'язаннями. Внутрішня звітність надає інформацію про напрямки вкладання коштів, які отримані з відповідних джерел. Додавши до аналізу звіт про фінансові результати діяльності суб'єкта господарювання, можна також оцінити ефективність управління. Оскільки елементи внутрішньої звітності формують інформацію про майбутні грошові потоки, без його використання проблематично скласти план грошових потоків підприємства.

2. Прогнозування фінансового стану. Особливого значення воно набуває з метою встановлення платоспроможності та розрахунку кредитоспроможності суб'єкта господарювання як для потреб управління так і для кредиторів.

3. Балансування. При правильно складеному балансі та відсутності фінансових порушень усі види активів мають свої джерела покриття в пасиві, тобто всі сформовані в ньому фінансові ресурси розміщені в активі.

Важливим є формування внутрішньої звітності складеної на основі балансу в поєднанні з показниками елементів Звіту про фінансові результати (звіт про сукупний дохід), а саме його елементами, такими як доходи і витрати. Внутрішня звітність може бути представлена у вигляді декількох таблиць. Особливо це стосується горизонтального аналізу внутрішньої звітності складеної на основі балансу (звіту про фінансовий стан), в якій абсолютні балансові показники доповнюються показниками динаміки.

Внутрішня звітність складена на основі звіту про фінансові результати (звіт про сукупний дохід) надає користувачам інформацію про розмір отриманих доходів і понесених витрат в розрізі видів діяльності, що здійснює суб'єкт господарювання, порядок формування прибутків або збитків, характеризує сукупний дохід, елементи операційних витрат, визначає прибуток на акцію.

За допомогою внутрішньої звітності складеної на основі звіту про фінансові результати власник або керівник підприємства може оцінити результати роботи підприємства в цілому, а також окремо за напрямками діяльності. Така інформація надає можливість спланувати необхідні заходи для усунення виявлених недоліків і вдосконалення існуючих умов господарювання з метою оптимізації витрат і збільшення прибутків суб'єкта господарювання.

Системний підхід до формування внутрішньої звітності складеної на основі звіту про фінансові результати (звіт про сукупний дохід) передбачає виконання таких етапів:

- постановка мети і завдань інформаційного забезпечення звітності, а саме доповнення інформації, що відображена у річному фінансовому звіті.

- формування джерел надходження інформації для створення на основі фінансової звітності — внутрішньої звітності.

- розробка системи показників.

- оцінка результатів діяльності та ступеня відповідності передбачуваних результатів і фактично досягнутих значень.

- контроль основних параметрів та прийняття відповідних управлінських рішень з метою усунення недоліків [9].

За даними внутрішньої звітності складеної на основі звіту про фінансові результати (звіт про сукупний дохід) можна дізнатись майже про всі аспекти діяльності суб'єкта господарювання: продуктивність праці, рівень використання виробничих засобів, трудових, матері-

альних і фінансових ресурсів, собівартість реалізованої продукції, її якість, обсяг реалізації та реалізаційні ціни.

Виконання завдань щодо проведення внутрішнього контролю здійснюється з урахуванням якісного інформаційного забезпечення, а оцінка його ефективності з використанням кількісних і якісних показників — за наявності відповідного достовірного відображення результатів контролю у звітності. Джерелом інформаційного забезпечення внутрішнього контролю являється внутрішня звітність суб'єкта господарювання, яка надає менеджерам необхідні дані з метою управління, виявлення відхилень та недоліків фінансово-господарської діяльності і формує важелі зворотного впливу на підконтрольні об'єкти. Доцільно зазначити, що на сьогодні питання інформаційного наповнення внутрішньої звітності залишається дискусійним оскільки зміст її не є регламентованим, а співвідношення фінансової та внутрішньої звітності залежить від умов діяльності суб'єктів господарювання та управлінських традицій його керівництва у цьому питанні.

Аналогічно неоднозначними є напрями використання цієї звітності в обліку, управлінні та внутрішньому контролі. Відображення результатів внутрішнього контролю у спеціалізованих формах внутрішньовідомчої звітності, які затверджені нормативно-правовими документами, забезпечує необхідною інформацією органи управління, суб'єктів господарювання та інших господарюючих суб'єктів з метою прийняття поточних і стратегічних управлінських рішень. Проте, щодо інформаційного навантаження, то на сьогодні тут також мають місце ряд невирішених проблем, які вимагають розробки необхідних для контролю нових документів і звітних форм, а також підвищення фахової підготовки працівників аудиторських відділів, які є задіяними у підготовці цієї звітності.

Внутрішня звітність в системі внутрішнього контролю потребує якісного інформаційного забезпечення для виконання внутрішнім контролем покладених на нього завдань. Це вимагає розмежування інформаційних ресурсів, які можна отримати із форм внутрішньої звітності підприємства, що дозволяють виявляти відхилення у процесі господарсько-фінансової діяльності і розробляти заходи регулятивного впливу на них та тими даними, які містяться у звітності про контрольно-ревізійну роботу й дають можливість оцінити ефективність системи внутрішнього контролю, ефективність служби внутрішнього контролю та ефективність роботи її працівників.

ВИСНОВКИ

Проаналізувавши погляди науковців щодо поняття "управлінська звітність" та поняття "внутрішня звітність" ми дійшли висновку, що не існує єдиного підходу до визначення даних категорій. На нашу думку поняття "внутрішня звітність" це сукупність взаємопов'язаних показників, яка включає облікову та іншу інформацію, за допомогою якої можна виявити відхилення від цілей, планів і розрахунків та забезпечити управлінський персонал всіх рівнів необхідною управлінською інформацією з метою прийняття ефективних управлінських рішень. Основними характеристиками внутрішньої звітності є:

- внутрішня звітність є невіддільною частиною господарської діяльності підприємства, вказуючи на загальну економічну ситуацію по підприємству.

- внутрішня звітність має бути повною, зрозумілою, уніфікованою та універсальною з метою прийняття ефективних управлінських рішень.

- внутрішня звітність має задовольняти потреби внутрішніх та зовнішніх користувачів з метою надання менеджерам необхідної інформації для управління.

Правильно сформована внутрішня звітність (враховуючи специфіку діяльності підприємства та основні цілі) на підприємстві надасть змогу налагодити процес забезпечення інформацією як внутрішніх, так і зовнішніх користувачів, повисить конкурентоспроможність підприємства, зможе збільшити прибутки та багатство акціонерів та сприятиме ефективності прийнятих управлінських рішень. Грамотно складена внутрішня звітність — це шлях до успіху і процвітання кожного суб'єкта господарювання. Але, водночас основними недоліками внутрішньої звітності є: відсутність нормативно-правової регламентації; неузгодженість показників у відповідності до інших елементів річної звітності; відсутність щодо узгодженості принципів корпоративної політики у відповідності до мети та завдань оперативного та поточного управління; недостатній рівень знань облікового персоналу щодо питань інформативності обліково-аналітичної системи підприємства (системи обліку, аналізу та контролю); відсутність методичного забезпечення формування внутрішньої звітності.

Управлінська (внутрішня) звітність є продуктом обліково аналітичної системи підприємства, яка включає в себе систему оперативних, поточних та узагальнюючих звітів, укладених за обліковими даними всіх структурних підрозділів підприємства, та аналітичних пояснень до них, що задовольняють потреби управління. Показники різних форм звітності мають бути взаємопов'язаними,

доречними та достовірними, визначатись відповідно до обраної методики розрахунку та принципів облікової політики. Внутрішня звітність в системі аналізу надає користувачам загальну інформацію про діяльність досліджуваного підприємства і формується з метою прийняття на її основі ефективних управлінських рішень. Основою при формуванні внутрішньої звітності являється баланс (звіт про фінансовий стан) та звіт про фінансові результати (звіт про сукупний дохід). На основі внутрішньої звітності складеної з урахуванням балансу (звіту про фінансовий стан) та звіту про фінансові результати (звіту про сукупний дохід) можна розрахувати показники (маржинальний дохід, рентабельність і т.д.), а також аналізувати, оцінювати та контролювати діяльність досліджуваного підприємства.

Внутрішня звітність являється важливою інформаційною складовою в системі внутрішнього контролю та його ефективного проведення. Розроблення спеціальних форм внутрішньої звітності являється запорукою отримання оперативної інформації про діяльність суб'єкта господарювання з метою прийняття оперативних стратегічних управлінських рішень. В майбутньому це надасть можливість щодо здійснення своєчасного контролю, виявлення відхилень та своєчасно приймати управлінські рішення з метою проведення заходів регулюючого впливу. Сама форма внутрішньої звітності у сфері внутрішнього контролю має бути достовірним джерелом даних з урахуванням яких будуть задовольнятися потреби користувачів, основним обов'язком яких є прийняття управлінських рішень.

Література:

1. Дворніченко О.С. Управлінська звітність у процесі обліковоаналітичного забезпечення управління за збалансованою системою показників. Формування ринкових відносин в Україні. 2012. № 11. С. 67—71.
2. Кузнецова С.А. Інтегрована управлінська звітність: глобальні виклики та локальні рішення в епоху ноосфери. Економічний нобелівський вісник. 2014. № 1 (7). С. 270—279.
3. Матюха М.М. Особливості формування управлінської звітності для торгівельних підприємств. Науковий вісник НАСОНА. 2012. № 2. С. 34—41.
4. Нападівська Л.В. Базові принципи управлінського обліку. Актуальні проблеми економіки. № 1 (139). 2013. С. 173.
5. Нападівська Л.В. Управлінський облік: підруч. К.: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2010. 648 с.
6. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 01 "Загальні вимоги до

фінансової звітності": затв. наказом МФУ від 07.02.13 р. №73. URL: www.zakon.rada.gov.ua. (дата звернення: 10.10.2023).

7. Попов А.Н. Критичний аналіз щодо використання внутрішньої звітності. Фундаментальні дослідження. 2012. № 6. С. 753—757.

8. Правдюк Н.А., Мулик Т.О., Мулик Я.І. Управління фінансовою безпекою підприємств: обліково-аналітичний аспект: монографія. Київ: "Центр учбової літератури", 2018. 224 с.

9. Яременко Л.М., Макачук І.М., Малишко В.В., Грановська І.В., Калмиков О.В. Особливості подання електронної звітності в Україні. Інвестиції: практика та досвід. № 24. 2022. С. 41—46.

References:

1. Dvornichenko, O.S. (2012), "Management reporting in the process of accounting and analytical support of management according to a balanced system of indicators", *Formuvannia rynkovykh vidnosyn v Ukraini*, vol. 11, pp. 67—71.
 2. Kuznetsova, S.A. (2014), "Integrated Management Reporting: Global Challenges and Local Solutions in the Noosphere", *Ekonomichnyj nobelivs'kyj visnyk*, vol. 1 (7), pp. 270—279.
 3. Matiukha, M.M. (2012), "Features of the formation of management reporting for trading enterprises", *Naukovyj visnyk NASOA*, vol. 2, pp. 34—41.
 4. Napadovs'ka, L.V. (2013), "Basic principles of management accounting", *Aktual'ni problemy ekonomiky*, vol. 1 (139), pp. 173.
 5. Napadovs'ka, L.V. (2010), *Upravlins'kyj oblik [Management accounting]*, Kyiv. nats. torh.-ekon. un-t, Kyiv, Ukraine.
 6. Ministry of Finance of Ukraine (2013), Order "National regulation (standard) of accounting 01 "General requirements for financial reporting"", available at: www.zakon.rada.gov.ua. (Accessed 10.10.2023).
 7. Popov, A.N. (2012), "Critical analysis of the use of internal reporting", *Fundamental'ni doslidzhennia*, vol. 6, pp. 753—757.
 8. Pravdiuk, N.L. Mulyk, T.O. and Mulyk, Ya.I. (2018), *Upravlinnia finansovoiu bezpekoiu pidpriemstv: oblikovo-analitychnyj aspekt [Management of financial security of enterprises: accounting and analytical aspect]*, Tsentr uchbovoi literatury, Kyiv, Ukraine
 9. Yaremenko, L.M. Makarchuk, I.M. Malyshko, V.V. Hranovs'ka, I.V. and Kalmykov O.V. (2022), "Peculiarities of electronic reporting in Ukraine", *Investytsii: praktyka ta dosvid*, vol. 24, pp. 41—46.
- Стаття надійшла до редакції 30.01.2023 р.*